

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1090

03.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind I: Tro og kamp

Del 3

DEN NASJONALSOSIALISTISKE IDEEN

Det er et av de vanskeligste spørsmålene noensinne å sette ord på den nasjonalsosialistiske ideen:

"Nasjonalsosialismen er et folks vilje til å leve, legemliggjort i et parti."

Jeg kunne faktisk avslutte kapitlet med denne setningen, for den sier det vesentlige. Denne definisjonen inneholder allerede ideene om Volksgemeinschaft, autarki og planøkonomi, om Stor-Tyskland, om rase og Lebensraum. For nasjonalsosialistene er programmer ikke dogmer, men overlevelsesmidler som bare tjener ett mål:

Sikre fremtiden til det tyske folket og den hvite rase!

Men når jeg nå redegjør for hele den nasjonalsosialistiske ideen, vil jeg med en gang understreke at jeg ikke ønsker å skape et nytt dogme eller omskrive NSDAPs program. Jeg ønsker heller ikke å utvikle en ideologihistorie som begrenser seg til perioden 1920-1945, men inkluderer den lange forbudstiden og konsekvensene av dagens nasjonalsosialistiske bevegelse i mine betraktninger.

Sentralt i den nasjonalsosialistiske ideen står kunnskapen om Volksgemeinschaft. Volk er det tallmessig største naturlige systemet som vi fortsatt kan føle en spontan lojalitet til, følelsen av "tilhørighet". Det er en naturlig utvikling av denne følelsen av tilhørighet, fra den minste organiske cellen i det menneskelige samfunnet - familien - til klanen, landsbyen, byen, regionen og til slutt til folket. Hvis denne naturlige strukturen i et folk er til stede og intakt, er dette folket lykkelig, en følelse av tillit og selvsikkerhet råder, og selv dårlige tider overvinnes raskt og i utgangspunktet smertefritt. Det var bare fordi nasjonalsosialismen lyktes i å skape og forme Volksgemeinschaft at den var i stand til å yte hele verden resolutt motstand i seks år. Den nasjonalsosialistiske staten brøt ikke sammen, og det ble ikke noe folkelig opprør før i siste liten. Først med det klare militære nederlaget brøt folket sammen, utmattet av bomber, terror og løgner. Siden begynnelsen av den industrielle revolusjonen ble denne følelsen for folket og hjemlandet, vissheten om egen tilhørighet til den nasjonale helheten, stadig mer begravet. Den var fortsatt levende frem til utbruddet av første verdenskrig, men tørket deretter inn.

Følelsen av tilhørighet til den nærmeste livskretsen gikk også tapt, fordi mobiliteten økte og de moderne byenes stygghet ikke engang tillot slike følelser å oppstå. Storfamilien gikk i oppløsning, og i dag regnes ikke engang kjernefamilien lenger som moderne. Alle fundamentene som en sunn stat kan hvile på, har forvitret eller vakler under slagene fra mørke krefter. For dette er på ingen måte bare en uunngåelig utvikling i det avanserte industrisamfunnet; dette forfallet av de naturlige ordensmekanismene fremmes og delvis styres av en skjult fiende i verden, som vi skal se nærmere på senere. Forfallet av den naturlige orden er noe vi kan observere saklig. Å beklage seg hjelpeløst over det, slik det er vanlig i borgerlige kretser, er nonsens; å ignorere det, slik völkisch-forskerne i den nasjonale leiren liker å gjøre, er dumhet.

Vi kan ikke, som visse autoritære utdanningsdiktaturer, slå oss ned på restene av dette fundamentet og styre med en pistol i neven! Vi ønsker å bruke den lengselen etter en naturlig og trygg orden som finnes overalt, til å skape dette grunnlaget på nytt. Vi vil skape noe nytt, ikke forvalte restene av det gamle! Dermed er vi ikke fiksert på staten og dens form (autoritær), men vår idé er rettet mot hele folket, er totalitær.

Nasjonalsosialismen oppfatter seg selv som en völkisch, ikke en autoritær, verdensanskelse, og er dermed også revolusjonær og ikke konservativ! Nasjonalsosialismen er en særegen blanding av elitebevissthet og massebevegelse. De to er egentlig gjensidig utelukkende, og likevel finner vi her bare én av mange tilsynelatende motsetninger som gjør at nasjonalsosialismen oppnår sin unike slagkraft og dynamikk. Det faktum at mennesker i den nasjonalsosialistiske

bevegelsen ikke er av samme slag, men like mye verdt, at alle, fra barneskoleelev til student, respekterer og tar hensyn til hverandre, at vi ikke kjenner til statusstolthet, men bare ubetinget kameratskap, at det kommende nasjonale fellesskapet derfor - kort sagt - allerede er formet på forhånd i den nasjonalsosialistiske bevegelsen, det er det som gjør denne bevegelsen så attraktiv for unge mennesker og for dem som føler at noe mangler i livet deres. Men dette forklarer også et annet prinsipp i bevegelsen:

Den nasjonalsosialistiske bevegelsen gjør krav på eneveldig og uinnskrenket makt i Tyskland!

Det var like sant i går som det er i dag og i morgen. Nasjonalsosialismen er ikke et parti som ønsker å komme til makten for å gjennomføre et eller annet program, men den legemliggjør i seg selv et kommende fellesskap som enten hevder seg fullstendig eller ikke i det hele tatt. Det var nasjonalsosialismens tragedie at Adolf Hitler ikke klarte dette, men inngikk en pakt med reaksjonen og ofret Ernst Röhm. Den nasjonalsosialistiske revolusjonen mislyktes ikke i 1939 ved krigsutbruddet, ikke i Stalingrad og ikke på dagen for den betingelsesløse kapitulasjonen, den mislyktes på grunn av fornektelsen av den andre revolusjonen og det meningsløse offeret til de mest lojale nasjonalsosialistene den 30. juni 1934!

Dette prinsippet må opprettholdes enda sterkere i dag enn den gang. Nasjonalsosialistene holder seg til demokratiets lover, men de legger ikke skjul på at de ikke vil tillate noen opposisjon når de selv sitter ved makten. Motstand mot nasjonalsosialismen er motstand mot folket og dermed forræderi mot folket!

Et parti som krever uinnskrenket og enerådende makt i staten, som påberoper seg retten til å forme den fremtidige staten i bevegelsens grener allerede i kampens tid, et slikt parti trenger et spesielt organisasjonsprinsipp. De oppgavene som den nasjonalsosialistiske bevegelsen stiller seg selv, skiller seg fra alle andre partier: Å forene alle folkets strømninger, klasser og stender i seg, å vinne folkets hjerte, å oppdra dette folket og å danne forbildet for det nye riket allerede i bevegelsens rekke. For å kunne oppnå alt dette skapte Adolf Hitler en gang for sin bevegelse - det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet - førerprinsippet, prinsippet om utvelgelse av de beste, om personlig initiativ og ansvar, om disiplin og orden. Det er et i bunn og grunn militært prinsipp som i årtusener har bevist sin verdi i den største unntakssituasjonen som mennesker og nasjoner kan bli konfrontert med: **Krig.**

Selv den demokratiske staten gir ikke avkall på dette prinsippet når det gjelder den militære sfæren. Men mener demokratene virkelig at fredens problemer er mindre enn krigens, og at det anonyme prinsippet om flertallsavgjørelser, som de mener er "bedre" enn lederprinsippet, derfor ikke passer her? Hvis ikke, hvorfor

"demokratiserer" de ikke hæren på samme måte som de "demokratiserte" politikken? For en skremmende og hyklersk inkonsekvens!

Jeg anser det militære lederprinsippet som bedre enn demokratiets uansvarlige, tilfeldige beslutninger, og krever at det overføres til den statlige sfæren. Det er ærlig og konsekvent. Demokratene sier derimot at flertallsavgjørelser er et hellig og velprøvd ordensprinsipp som må være ukrenkelig. Motstandere av dette prinsippet forfølges og fengsles, men de kunne aldri drømme om å styre sin egen hær eller sitt eget politi etter disse hellige prinsippene.

Jeg spør dere demokrater seriøst:

Hvor er for eksempel forskjellen mellom den militære sfæren og styringen av en nasjonal økonomi, som du ivrig "demokratiserer"? Tror dere at det er lettere å lede en hær enn en stat? Eller vet dere bare så altfor godt at nesten ingen av dere ville klare å holde dere ved matfatet hvis dere måtte ta personlig ansvar for deres feilbeslutninger? Er dere ikke redde for at all den patetiske diletantismen deres ville komme til syne hvis dere ikke lenger kunne stole på velgernes avgjørelser, styremøter eller gruppebeslutninger, men måtte se folket ærlig i øynene? Dere vet ikke lenger hva som beveger folket, dere snakker ikke lenger til folk, men til TV-linser, dere sier ikke deres ærlige mening, men kurtiserer de uvitendes sympati! Dere demokrater er de mest motbydelige skapningene som noensinne har ledet en nasjon! De unge i den nasjonalsosialistiske bevegelsens rekker merker dette, og de spytter på dere!

Det finnes selvsagt ikke noe perfekt ordensprinsipp, og det nasjonalsosialistiske førerprinsippet har spesielt én stor utfordring: å **dyrke frem en dyktig lederelite**.

Etter Adolf Hitlers død finnes det ikke lenger noen "fører". Etter krigen fantes det bare imitasjoner av Føreren, forvrengte bilder av deres egen forfengelighet! Den nasjonalsosialistiske undergrunnsorganisasjonen **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)** erklærer at etter Adolf Hitlers død kan ingen gjøre krav på den autoriteten som naturlig tilhørte Føreren på grunn av hans genialitet, at det å være politisk leder innebærer å bære mer ansvar, vise mer innsats og ofre mer enn andre.

I NSDAP/AOs rekker er Fører-prinsippet virkeliggjort i sin reneste form, kanskje til og med bedre enn i Det tredje riket. I rekkene til denne undergrunnsbevegelsen er det i ferd med å vokse frem en militant elite, som kanskje snart må ta ansvar for vårt folk, som disse krigerne ennå i dag kjemper for i okkupasjonsrepublikkens fengsler. Her skapes en ny mennesketype som ikke har noe, men ingenting, å gjøre med de korruperte, ansvarssky "dignitærene" i den vesttyske reststaten. De nye herskerne vil være tøffe, stolte av sine overbevisninger og de ofrene de har måttet

gjøre, de vil elske sitt folk og ikke svikte det, de vil kjenne til fattigdom og fortvilelse, men ha lært at viljen tvinger alt. De vil være stålsatte av forfølgelsene, de vil kjenne og konfrontere sine motstandere: **DE ER DET NYE TYSKLAND!**

Den nasjonalsosialistiske ideen om Volksgemeinschaft inneholder en helt annen idé om revolusjon enn demokratiet en gang hadde og bolsjevismen fortsatt representerer. Når vi nasjonalsosialister snakker om revolusjon, handler det ikke om vilkårlig nedslakting, ikke om blodbad og oppgjør, men om en helt ny begynnelse, om forsoning av alle tyskere i en tysk stat. Det nasjonale opprøret 30. januar 1933 passerte uten at en eneste vindusrute ble knust. Det var utvilsomt en av de mektigste revolusjonene i verdenshistorien, men også den minst blodige - ikke å sammenligne med blodskylden til demokratene i 1789 eller bolsjevikenes oktoberrevolusjon i 1917!

Dette prinsippet gjelder også for dagens nasjonalsosialistiske bevegelse. Vår andre revolusjon vil være et stort forsoningstilbud som omfatter alle tyskere! Et generelt amnesti vil tømme fengslene, alle vil få sjansen til å bevise seg i den nye staten for alle tyskere - de tidligere kriminelle så vel som gårsdagens politiske motstandere. Først når denne tilliten er skuffet, vil de slå til, slik bare nasjonalsosialister kan slå til: **Raskt, hardt, nådeløst og grundig!**

Kriminalitet vil bli undertrykt med energi, høyforrædere og landsforrædere vil bli skutt, antityske krefter vil bli bekjempet. Et nytt, revolusjonært rettssystem vil erstatte den borgerlige juridiksjonen, og i samsvar med statuttene for folkedomstolen vil det bare være ett prinsipp som gjelder:

DET SOM ER RIKTIG, ER DET SOM ER BRA FOR DET TYSKE FOLK!

Selvfølgelig har vi nasjonalsosialister lært av nederlaget i 1945. I dag vet vi at vi tapte fordi vi i det nasjonale vanviddet i 1933 ikke tok hensyn til at det fortsatt fantes en avgjørende motstander: **reaksjonen!**

Det var reaksjonen som til slutt beseiret nasjonalsosialismen, umuliggjorde seieren i verdenskrigen gjennom en avgrunn av forræderi og dermed drev det tyske folket inn i den største katastrofen i dets nyere historie: **Til sammenbrudd.**

I unge nasjonalsosialisters hjerter brenner i dag hatet mot reaksjonen, mot den klikken av borgerlig-konservative som vet å tilpasse seg så smidig og som selv etter en ny seier igjen vil strømme inn i bevegelsens rekker, bare for å skyve den i avgrunnen når lykken truer med å snu. Dette må ikke skje igjen; tusenvis av unge krigere som vet hva som står på spill, står for denne eden!

Vi nasjonalsosialister vil ikke lenger stole på denne gruppen, ikke lenger benytte

oss av deres tjenester. Borgerskapet hører hjemme på historiens mødding - men fremtiden tilhører de revolusjonære! Vi alle, nasjonalsosialister, tyske patrioter og frihetskjempere, bekjenner oss til ideen om den andre revolusjonen. At den tyske frihetsbevegelsen kan knuse bolsjevismen, beviste vi i 1933; at den også vil overvinne reaksjonen for å fullføre den tyske revolusjonen, det er Ernst Röhm's arv, som den nye generasjonens frihetskjempere skal oppfylle.

Nasjonalsosialister er sosialister, det vil si at de søker en nasjonal tysk vei inn i et sosialistisk fellesskap. De søker derfor en sammensmelting av vår tids to store revolusjonære strømninger - en sammensmelting av nasjonalisme og sosialisme. Så lenge borgerlige nasjonalister og revolusjonære sosialister står overfor hverandre som uforsonlige fiender, vil det kapitalistiske systemet bruke dette fiendskapet til å overleve. Bare en revolusjonær bevegelse som utnytter det nasjonale spørsmålets eksplosive natur like mye som den energisk står opp for de vanskeligstiltes interesser, vil overvinne dette systemet. Sosialisme er ikke klassekamp. Sosialisme er en felles kamp for alle klasser og stender i et folk for et anstendig liv!

Fremtidens problemer er enorme. De kan bare løses hvis alle står sammen :

Entreprenøren og arbeideren, studenten og lærlingen, den ansatte og bonden, forent av stålbandet til en enkelt, altomfattende bevegelse, hvis eksperter søker reelle løsninger og ikke roter til problemene. Arbeidsstyrken til en nasjon på 80 millioner, dens oppfinnsomhet, dens flid, brukt i alle tyskeres interesse - det er tysk sosialisme!

Marxistene mistenker at djevelen i det kapitalistiske systemet er det private eierskapet til produksjonsmidlene. De nasjonaliserer og tror dermed at de har løst problemet og hjulpet en bedre fremtid til å bryte gjennom. Men i bunn og grunn forblir alt ved det gamle:

Råvarer er dyre og knappe, folk har ikke lyst til å jobbe, et enormt planleggingsapparat tar dyre feilbeslutninger, økonomiske problemer blir til permanente kriser. Ingen økonomi styrt av marxister har vist seg mer kapabel enn de kapitalistiske systemene i Vesten. Mange konkluderer med at kapitalismen er den beste og aksepterer ydmykt dens kriser.

Har du virkelig glemt alt?

At nasjonalsosialismen på bare to år fjernet seks millioner arbeidsledige fra gatene, at det ikke var noen streiker og at den tyske arbeideren likevel for første gang var en likeverdig borger og ikke lenger en utnyttet proletar, at gründerne forble eiere av fabrikkene sine og at en sentral ledelse og styring av økonomien

likevel sikret rettferdighet; at arbeiderne for første gang kunne reise til utlandet i stort antall, at de sosiale ytelsene var forbilledlige, at alle yrker ble respektert og at ingen så ned på andre fordi de angivelig utførte underordnet arbeid; at det var prestasjoner som telte, ikke skolepapirer; at den tyske økonomien gikk for fullt, og at det likevel ikke var behov for utenlandsk arbeidskraft; at Tyskland var uavhengig av den kapitalistiske verdensøkonomien, og at det likevel gikk bra for alle; har dere glemt alt dette, dere tyskere? Det var den tyske sosialismen, resultatet av bare seks års fred i en nasjonalsosialistisk stat!

Jeg er ingen teoretiker, og jeg ønsker heller ikke å være det. Det er ikke min hensikt å gi en innføring i nasjonalsosialistisk økonomi. Likevel vil jeg kort belyse noen punkter som utgjør utviklingen av en nasjonalsosialistisk nasjonaløkonomi. Kjernepunktet er ideen om den korporative staten. Nasjonalsosialismen benekter ikke eksistensen av ulike lag og klasser og deres ulike interesser. Men den følger ikke marxismens påstand om at det til syvende og sist bare er to klasser, borgerskapet og proletariatet, som må konfrontere og kjempe mot hverandre. Det følger heller ikke det kapitalistiske argumentet om at alles kamp mot alle, kalt "kreftenes frie spill", automatisk må føre til den beste og mest rettferdige løsningen.

Nasjonalsosialismen anser en overordnet kontroll av økonomien som uunnværlig for å forhindre at dyre feilbeslutninger kommer ut av kontroll, for å forhindre at helt unyttige ting produseres, mens andre ikke produseres fordi det ikke ville lønne seg økonomisk. For å muliggjøre overordnet kontroll må nasjonalsosialismen sette en stopper for "kreftenes frie spill", det nåværende økonomiske kaoset. Alle allerede eksisterende faglige sammenslutninger og interessegrupper vil bli innlemmet i store, objektivt organiserte institusjoner, korporasjonene, der arbeidsgivere, arbeidstakere og representanter for den nasjonalsosialistiske bevegelsen vil være likt representert. I fremtiden vil den enkelte borgers medbestemmelse og medansvar skje gjennom disse korporasjonene, ikke lenger gjennom partier som bekjemper hverandre og står i veien for hverandre.

Mennesker fødes ikke inn i partier, men fødes inn i en familie, vokser opp i en by, en landsby, en region og tilbringer mesteparten av livet på arbeidsplassen. Dette er de naturlige organismene i et samfunn der individet kan og må ha noe å si. Partier er noe unaturlig og splittende. De er anakronistiske! Det er imidlertid gjennom disse selskapene at planleggingen og styringen av hele nasjonaløkonomien foregår. Nøkkelen til marxistisk økonomisk politikk er eierskap til produksjonsmidlene. Planleggingskaoset i de kommunistiske statene er tilstrekkelig bevis på at denne ideen er feilaktig.

Nøkkelen til kapitalistisk økonomisk politikk er "kreftenes frie spill". Den

voksende krisen i den vestlige økonomien motbeviser også denne ideen. Nøkkelen til nasjonalsosialistisk økonomisk politikk er derimot råderetten over produksjonsmidlene. Det betyr at den enkelte bedriftseier må underkaste seg de statlige planleggingsbeslutningene som er utarbeidet i fellesskap i bedriftene, og dermed ikke lenger har fri råderett over produksjonsmidlene sine, men han forblir eier og har derfor fortsatt en egeninteresse i å arbeide godt og billig for å tjene godt.

Det er vår løsningsmodell, den tyske sosialismen:

Økonomisk planlegging som fortsatt gir en privat organisert økonomi mulighet til å utvikle seg fritt - innenfor rammen av statlige planvedtak. Bare hvis entreprenøren går over streken, kan det i unntakstilfeller utnevnes en statlig kommissær etter samråd med bedriften. Uansett forblir den private eiendomsretten intakt; den er motoren i en velfungerende nasjonaløkonomi. En nasjonaløkonomi bygget opp på denne måten sikrer at alle delområder av völkisch-livet kan styres i én retning.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLÄNDER- UND AUFGABENORGANISATION

September 1973

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung verboten als es nicht in der Verfassung steht. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Migration von Menschen, Völkern, Vorfahren und Vorfahren haben nicht ermöglicht, die Karte der gesamten Welt zu sein. Alle jüdischen Völkern Adolf Hitler zu erörtern.

Alle Nationalisten sind weniger afrikanische Völkern- und Rassenbewegungen ohne Schaden an Schaden zu Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist eine solche geworden, aber die Größe des bedingten Völkern ist kein noch nicht genau als in die Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist also dabei, das Volkstum - gegen alle weißen Völkern (?) - zu kämpfen. Seine Mittel sind Erziehung, Aufklärung und Ausbreitung.

Ob "reg" oder "Unreg", ob im Weltkrieg oder im Stromkampf, ob als Propagandamittel "bewusst" oder auf einem bloßen Gefühl anderer Art. Jeder Nationalist hat seine Pflicht!

Und Hitler!

Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1305 19 June 2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.movingtheancient.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the **NEW ORDER**

Number 179 (101) Founded 1978 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture dilution, and miscegenation.

Whether "reg" or "Unreg", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Und Hitler!

Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonnalsosialistisk propagandaleverandør!
 Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
 Hundrevis av bøker på mange språk
 Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info